Написав Ірина Косарук
Неділя, 21 липня 2013, 09:24

Я прагну, Господи, до Тебе,
Як олень прагне до води,
Щоб серцем доторкнутись неба
Серед земної суети.

Щоб біля ніг Твоїх, Ісусе,
Спокоєм сповнилась душа,
Й долаючи усі спокуси,
До Тебе з вірою прийшла.

У світі зло та гріх пануе,
В зневазі нині чистота,
І ворог усе більш лютує,
Щоб нас відвести від Христа.

І сили ,Господи, так мало,
І Дух Святий погас в серцях…
А прихід Твій ось-ось настане,
І Ти покличеш в Дім Отця.

І тільки мудрі будуть в Царстві.
«Ввійдіть!»- Твій голос прозвучить
Тим, в кого не забракло масла,
І чий світильник ще горить.

Закриті двері для немудрих.
Почують лиш: «Не знаю вас…»
Як страшно за дверима бути,
Й даремно згаяти свій час.

О дай, Господь, щоб в мить останню
В мені не згас вогонь святий,
Щоб шлях звершала свій в чеканні,
Не пропустила прихід Твій.

Щоб до джерел Твоїх, Спаситель,
Душею спраглою завжди
Спішила я, щоб там спочити
Й напитись з рук Твоїх води.

Лиш біля ніг Твоїх, Ісусе,
Спокій душі своїй знайду,
І через всі земні спокуси
До Тебе з вірою прийду.